

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (DF):

Ja, men det kan være, at hr. Ole Vagn Christensen skal herop en gang til, for det er sådan set et spørgsmål til hr. Ole Vagn Christensen, jeg har.

Der tales hele tiden fra socialdemokratisk side om, at nogen ønsker at skubbe nogle over i noget andet, altså inden for det offentlige system, og derfor kunne jeg godt tænke mig at stille hr. Ole Vagn Christensen et spørgsmål. Da man her i Folketinget for halvandet års tid siden behandlede den nye arbejdsmarkedsreform, sagde man: Nu lægger vi det til rette, og så skal det køre et antal år. Hvad er det, vi ser i dag? Nu ser vi, at man lægger op til, at en lang række områder skal revideres.

Jeg slår ned på én ting: den såkaldte overgangsydelse til de 50-59-årige, delt op i to etaper, 50-54 år og 55-59 år. Hvis man læser på side 8 i forslaget, så står der, at det, at regeringen nu vil afskaffe overgangsydelsen til de mennesker, der er i en høj alder og har været mange år på arbejdsmarkedet, vil betyde merudgifter i 1997 på 260 mio. kr. og i hvert af årene 1998 og 1999 på 360 mio. kr. Så siger man ganske vist, at det ikke kan udelukkes, at en del af dem, der nu ikke længere kan komme på overgangsydelse – det er måske 25 pct., skønner man – på et eller andet tidspunkt kan komme i beskæftigelse.

Jeg spørger bare ud fra et samfundsøkonomisk synspunkt: Hvad er det, regeringen vil med det forslag, der reelt øger de offentlige udgifter, sådan som forslaget er beskrevet her? Det er utrolig svært at forstå i hvert fald. Hvis vi derimod var på vej til fuld beskæftigelse i Danmark, kunne regeringen med god ret sige: Så kan vi ikke sende 50-59-årige på overgangsydelse. Men som forslaget er udformet her, er det en direkte merudgift p.t. at gennemføre det.

Da det jo er regeringen og dermed hr. Ole Vagn Christensens partifælle arbejdsministeren og hendes ministerium, der har lavet forslaget, går jeg ud fra, at man kan få bare en nogenlunde fornuftig forklaring på det. Her er jo i høj grad tale om at skubbe folk fra overgangsydelse over på arbejdsløshedsunderstøttelse eller aktivering.

Nu kan jeg se, at den røde lampe lyser, og nu skal jeg respektere formanden. Jeg kan ikke forstå, at to minutter går så hurtigt.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Jeg vil godt sige til hr. Nødgaard, at det er fuldstændig rigtigt læst. Det er fuldstændig rigtigt forstået, at denne her ordening kommer til at koste det nævnte antal millioner mere, hvis ikke der sker det, at folk er kommet i beskæftigelse. Det er vi fuldstændig på det rene med.

Men ideen i det er, at den situation, som vi befinder os i, hvor folk skubbes ud, når de er 50 år, hvor der sker en automatisk udstødning, hænger sammen med, at vi ikke får gjort noget ved de basale problemer, nemlig spørgsmålet om nedslidning på vore arbejdspladser og hele spørgsmålet om arbejdsmiljøet. Det er helt klart, at i det øjeblik man løser opgaven på denne her måde, får man jo ikke gjort noget ved det problem, og derfor drejer det sig om, at vi ikke vil acceptere det.

Og så tror vi for øvrigt også, at der bliver mere og mere brug for denne gruppe af mennesker i fremtiden. Vi tror på, at den beskæftigelsesmæssige forbedring, som vi er på vej ind i, selvfølgelig også vil kræve, at disse mennesker får en tilknytning til erhvervslivet, og at mange af dem også kommer i den situation, at de faktisk kan blive der, som det også er nævnt her, hvor der er nævnt et tal på 25 pct.

Og så til bemærkningen om arbejdsmarkedsreformen: Jamen det kan da godt være, at vi har brug for løbende justeringer i forhold til den udvikling, der foregår. Det kan da godt være, at vi allerede nu er i gang, fordi den beskæftigelsesmæssige situation er gået i en helt anden og forbedret retning.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (DF):

Ja, hr. Ole Vagn Christensen, jeg anerkender selvfølgelig svaret, men jeg betragter det egentlig ikke som noget konkret svar. For det, det drejer sig om, er – og det synes jeg ikke vi har fået noget svar på – at man for ca. halvandet år siden lavede en arbejdsmarkedsreform, hvori bl.a. overgangsydelsen indgik, og når man siger, at man skal se på nogle basale problemer, hvorfor så man så ikke på de basale problemer for halvandet år siden? Nu har man fået en masse mennesker til at tro, at de kan gå på overgangsydelse, og så kommer man her og afskaffer ordningen med et snuptag.

Det er ikke, fordi det er ikke en ordening, der har groet i vores have, det vil jeg gerne sige med det samme. Reelt synes vi, det er noget kunstigt